

Forfatter: Bjørnson, Bjørnstjerne

Titel: BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Bjørnson, Bjørnstjerne (1886-05-28)

Citation: Bjørnson, Bjørnstjerne: "BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Bjørnson, Bjørnstjerne (1886-05-28)", i *Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)*, FR. Bagges Kgl. Hof-Bogtrykkeri, s. 147. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001652518-000-shoot-L0016525180000102.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Paris, rue Faraday 15, Les Ternes. 28. mai 86.

Dejlighed, visdom, tapperhed, skønhed, har du nogensinne fåt en hoppe til foræring? På norsk en mær? Engang før fik jeg også en, og den vilde med al djævelens makt dræpe mig, så jeg valgte det ganske sindrige mot-middel at dræpe den. Men nu har jeg atter fåt en hoppe! Jeg vet ikke, om den vil forsøke, hvor dens forgænger slap; men jeg har likefræm måttet væрге mig for ikke at få to! Ja, der kan du se! Så langt har du ikke drevet det, at der af sig selv kommer hopper spaserende in på din stall, stiller sig i spiltoug og siger: Me voilà! Du driver det ikke videre æn til at være besvogret med en hoppedoktor og ha en hopperytter til søn. Men mig søker selve hopperne! — Nu; alt dette for at gøre dig forståeligt, at den, som hoppen kom fra, selv må ha noget tilbake. Egenlig burde det væl være en hingst; men i mangel deraf tror jeg, hun (det er næmlic en dame) lar sig nøje med »kongen«. Ikke som om Kongen, det være sig på dansk æller på norsk, skulde veje op mot en hæst (jeg håper, der er ingen gensdarmmer i nærheden, mens du læser dette brev; jeg vilde så nødig se dig i et af Nellesmanns mange hoteller); men uten fornærmelse mot hæsten, at jeg sammenligner den med kongen, tør jeg våge at påstå, at en hæst er en hæst, og en konge en konge, og at en konge ofte kommer fræm, hvor en hæst ikke kommer. Altså, vi forsøker med at sende hende en »konge«. En pent inbunden konge, ikke sådanne som »ligger på Hegels loft«, mens Drachmanns bøker går af som smør; nej, en konge, som er påklædt og påfærde omtrænt som prinsen af Wales, der dog ikke ænnu er konge. (Men skal nogen med s. 148 alle sine æventyr engang drive det til at bli konge, så må det bli ham!) — Altså en sådan prægtig konge skal du sende Fru »i hengivenhed fra forfatteren«.

10*

Jeg vil ikke in på alvor idag! Nej gu vil jeg ej, — så du får hilse Estrup fra mig og Nellesmann og Gensdarmmerne og Matzen og Jagd! — Danmark giver vær den eksempel på, hvad konge-lykke vil sige. »Der er et yndigt land; det går med blå gendarmmer«! — Gamle P. A. Heiberg valgte den rette tid til et gænbesøk i hjemmet. Han fant vist meget uforandret. Hvæm sat i den Gyldendalske bokhandel, dengang han var sist i Danmark?

Din ælsker B. B. hilser dig!